

Baroque

บาโรค อิตาลี

- คำว่า บาโรค ใช้เรียกศิลปกรรมในอิตาลี ช่วงค.ศ. 1550 — 1750 โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่โรม
- ช่วงเจริญสูงสุดคือ ค.ศ. 1680 — 1730
- หลังจากนั้นก็แพร่กระจายไปในยุโรป โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่นับถือคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก

ความหมาย

- “บาโรค” หมายถึงผิดปกติ ไม่สม่ำเสมอ ไม่ถูกต้องตามระเบียบหรืออาจจะมาจากภาษาโปรตุเกสว่า บาร์โรโค (Barocco) หมายถึงไข่มุกที่บิดเบี้ยว ไม่สมบูรณ์ และเป็นการใช้เรียกสิ่งต่างๆในทำนองดูถูกต่อสิ่งหรูหราฟุ้งเฟ้อ มีรสนิยมเกินพอดี

สาเหตุการเกิด

- เกิดความขัดแย้งทางศาสนจักร มาร์ติน ลูเธอร์ นักปฏิรูปศาสนาชาวเยอรมัน ซึ่งเคยอยู่โรม จึงเกิดกระบวนการปฏิรูปศาสนาอย่างกว้างขวาง ทั้งเยอรมัน สวิสเซอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ เกิดเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองกรุงโรม ไม่ยอมรับสันตะปาปา ขบวนการนี้ต่อมาได้ชื่อว่า โปรเตสแตนท์ ทางวาติกันจึงปรับปรุงศาสนจักรโรมันคาทอลิกให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนความคิดและการค้นคว้าสิ่งใหม่ อันก่อให้เกิดผลต่อศิลปกรรมด้วย

ผลที่เกิดต่อศิลปะ

1. ศาสนจักรโรมันคาทอลิก ได้นำเอาศิลปะมาใช้เพื่อ ประชาสัมพันธ์ศาสนา โดยวัดเป็นฝ่ายสนับสนุนมากกว่า ชาวบ้าน วัดจึงดูหรูหรา เพื่อความประทับใจต่อประชาชน
2. มีแนวคิดทางวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการ พิมพ์เจริญแพร่หลาย ตำราได้รับการตีพิมพ์ ประชาชนมีการตื่นตัวเพื่อการเรียนรู้ เช่น โคเปอร์นิคัส (1473 — 1543) เชื่อว่าดวงอาทิตย์คือศูนย์กลางโลก กาลิเลโอ (1564 — 1642) ประกาศว่าโลกกลม

3. เกิดศูนย์กลางความมั่นคงทางการเมืองใหม่ กษัตริย์มีอำนาจมากขึ้น จนเกิดคำขวัญว่า **Gold , God and Glory**

Gold = ชูรกิจ

God = ศาสนา

Glory = ชัยชนะทางทหาร

- ศิลปกรรมของบาโรคแสดงออกในลักษณะให้มนุษย์กลมกลืนไปกับธรรมชาติ , มีท่าทีดีนรน หรือมีอารมณ์พลุ่งพล่านในอากาศและดูเคลื่อนไหว
- จัดภาพให้กระจัดกระจาย ไร้ทิศทาง บางครั้งดูโอ้อ่าเป็นลักษณะความงามแบบฉาบฉวย รับรู้ด้วยอารมณ์จับไว

บาโรค อิตาลี

- ศิลปกรรมที่เกี่ยวกับศาสนจักรได้รับการส่งเสริมมาก เช่น สันตะปาปาอเล็กซานเดอร์ ที่ 7 (ซีกิ) องค์อุปถัมภ์ เบอร์นินี ประติมากรคนสำคัญ ส่วนจิตรกรรมจะด้อยกว่าสถาปัตยกรรม และประติมากรรม

ศิลปิน

คาราวัคจิโอ หรือคาราวัคโจ (Michelangelo Merisi, 1573 – 1610)

หรือที่รู้จักกันในนาม “คาราวัคจิโอ (Caravaggio)

- เป็นผู้บุกเบิกจิตรกรรมบาโรคคนสำคัญของอิตาลี
- เป็นศิษย์ของทิเชียนระยะหนึ่ง
- มีความเชื่อว่า ครูศิลปะคือชาวบ้านหรือสามัญชน จึงนิยมนวดภาพให้มีชีวิตดังสามัญชน
- ไม่ประสบความสำเร็จในการสร้างงานขณะที่ยังมีชีวิต มักถูกปฏิเสธผลงานแล้วไม่ได้รับค่าจ้าง
- เสียชีวิตเมื่ออายุ 36 ปีเศษ

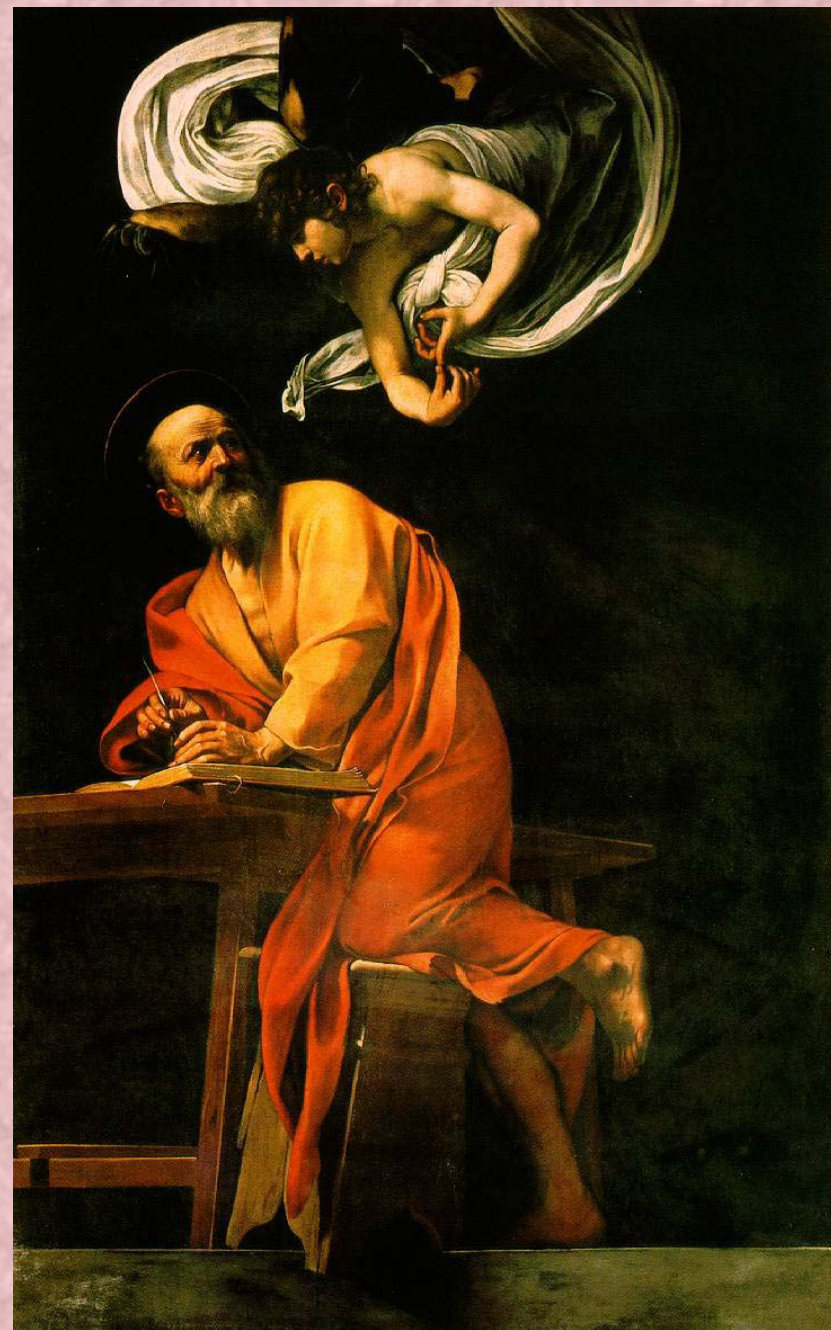
The Calling of St. Mathew

ค.ศ. 1597 – 98 ขนาด 11 ฟุต 1 นิ้ว x 11 ฟุต 5 นิ้ว โรม

กำหนดให้แสงเข้าทางซ้าย เป็นแสงที่มีผลานุภาพดุจนามธรรม

The Calling of St. Mathew
อยู่กับเทพสวรรค์เซอรับ
ซึ่งหน้าตาเหมือนมนุษย์

นักบุญแมทธิว **St. Mathew**

- นักบุญแมทธิว เป็นผู้บันทึกบรรพบุรุษฝ่ายมนุษย์ของพระเยซู เดิมเป็นคนเก็บภาษีของโรมันมาก่อน ได้เดินทางไปเทศนาสั่งสอนยังเอธิโอเปียจนมรณภาพ
- ศิลปินถ่ายทอดนักบุญ มีกระเป๋าตังกหรือถุงใส่เงินซึ่งเป็นอาชีพเดิมของท่าน มีหนังสือหรือปากกาในฐานะที่เป็นผู้เขียนวรสาร มีเทวทูตถือเขาสัตว์ใช้บรรจุหมึก และมีขวานซึ่งเป็นอาวุธของท่านประกอบในภาพ

The Deposition

(การนำพระศพลงจากไม้กางเขน)

สีน้ำมันบนผ้าใบ

The Incredulity of St.Thomas นักบุญโทมัสผู้ช่างสงสัย

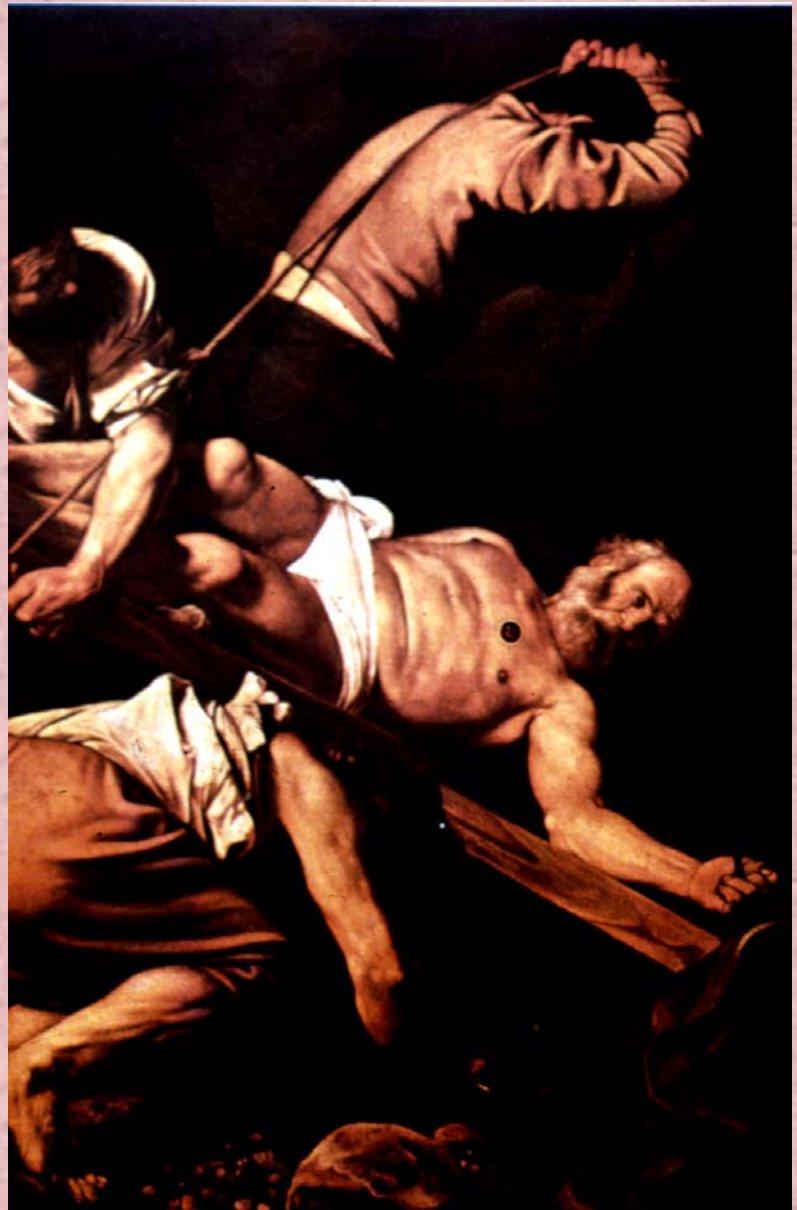
The Incredulity of St. Thomas

- ได้รับสมญาว่าผู้ช่างสงสัย เพราะไม่เชื่อว่าพระคริสต์จะฟื้น จนกว่าจะ
ได้เห็นรอยตะปูที่ฝ่ามือและได้ใช้นิ้วเหยยเข้าไป และไม่ได้ใช้ฝ่ามือสอด
เข้าไปในสีข้าง

การตรึงกางเขนนักบุญปีเตอร์

Crucifixion of St. Peter

ค.ศ. 1601

St. Peter

- **St. Peter** หรืออีกชื่อว่าไซมอน เป็นชาวประมงในแคว้นกาลิลีและมีน้องชายเป็นนักบุญชื่อแอนดรูว์ ซึ่งได้พบกับพระเยซูขณะที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ริมทะเลสาปซึ่งสองพี่น้องกำลังทอดแหอยู่ แล้วพระองค์ชวนให้ตามพระองค์ไปทอดแหมนุษย์ และได้กล่าวไว้ว่า “เจ้าคือปีเตอร์ และบนศิลานี้เราจะสร้างศาสนจักรของเรา ประตูนรกจะไม่มีวันเอาชนะศาสนจักรได้ ”
- นักบุญปีเตอร์ตั้งสัตย์ว่าจะจงรักภักดีต่อพระคริสต์ แต่ต่อมาปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระองค์
- หลังจากสำนักผิดก็ได้ออกเผยแพร่คำสอนทั่วเอเชียไมเนอร์ แล้วไปยังโรมประมาณ 25 ปีแล้วถูกกล่าวหาว่าไปสาปแช่งบริพารจักรพรรดิโรมัน จึงพยายามหนีออกจากโรมเพราะถูกตามตัว
- เมื่อถูกจับได้ถูกนำไปเมียนติและตรึงกางเขนด้วยการห้อยหัวลงตามความประสงค์ของนักบุญปีเตอร์ เพราะเห็นว่ามิบังควรที่จะตายในลักษณะเดียวกับพระคริสต์

John the Baptist

John the Baptist

- นักบุญจอห์น นักบุญประจำเมืองฟลอเรนซ์ เป็นลูกของปุโรหิตชื่อซาคาเรียสกับเอลิซาเบ
- เมื่อเป็นเด็กต้องจากพ่อแม่ไปอยู่ในถิ่นทุรกันดารและได้พบกับพระคริสต์ เมื่อเป็นหนุ่มก็ยังรอนแรมไปจนพระเจ้ามาปรากฏต่อท่าน
- จอห์นนุ่งห่มขนอูฐ มีหนังสัตว์คาดเอว บริโภคตั๊กแตนและน้ำผึ้งป่า

The Supper at Emmaus สีนํ้ามันบนผ้าใบ 141 X 196.2 ซม.

The Supper at Emmaus

- กล่าวถึงหลังจากที่พระเยซูทรงฟื้นคืนชีพแล้ว สาวกสองคนกำลังเดินทางไปยังหมู่บ้านเอมมาอูสและเล่าเรื่องราวของพระองค์ พระองค์จึงทรงเดินทางร่วมด้วยโดยทั้งคู่จำพระองค์ไม่ได้ เมื่อใกล้ค่ำเขาจึงชวนพระองค์พำนักอยู่กับพวกเขา และได้ร่วมรับประทานอาหารค่ำด้วย พระองค์จึงบิขนมปังส่งให้เขา สายตาพวกเขาจึงสว่างขึ้นและจำพระองค์ได้ จึงทรงอันตรธานหายไป

Bacchus

เป็นเทพแห่งองุ่น สวม
มงกุฎที่ทำจากผล
และใบองุ่น

(อาจจะเป็น Self Portrait

คาราวัคโจ) C.1593

เป็นภาพหุ่นนิ่งที่มีการ
วางท่าทางเป็นแบบอุดม
คติ(Antique Pose)

เบอร์นินี

(Gianlorenzo Bernini , 1598 – 1680)

- จิตรกร ประติมากร สถาปนิก นักพูด นักประพันธ์เรื่องขบขัน และนักวาดภาพล้อที่สำคัญของบาโรคอิตาลี
- ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าศิลปินของวาติกันและโรมจากสันตะปาปาเออร์บานที่ 8
- นิยมสร้างสถาปัตยกรรมให้คล้ายประติมากรรม
- นิยมจัดทำทางเคลื่อนไหวนรุนแรง ประติมากรรมมีลักษณะเร้าร้อน คล้ายกับการเคลื่อนไหว ต่อสู้ วิ่ง และดูอีกทีก็

Self Portrait

ค.ศ. 1680

ดาวิดโดยเบอร์นินี
หินอ่อน สูง 67 นิ้ว ค.ศ. 1623

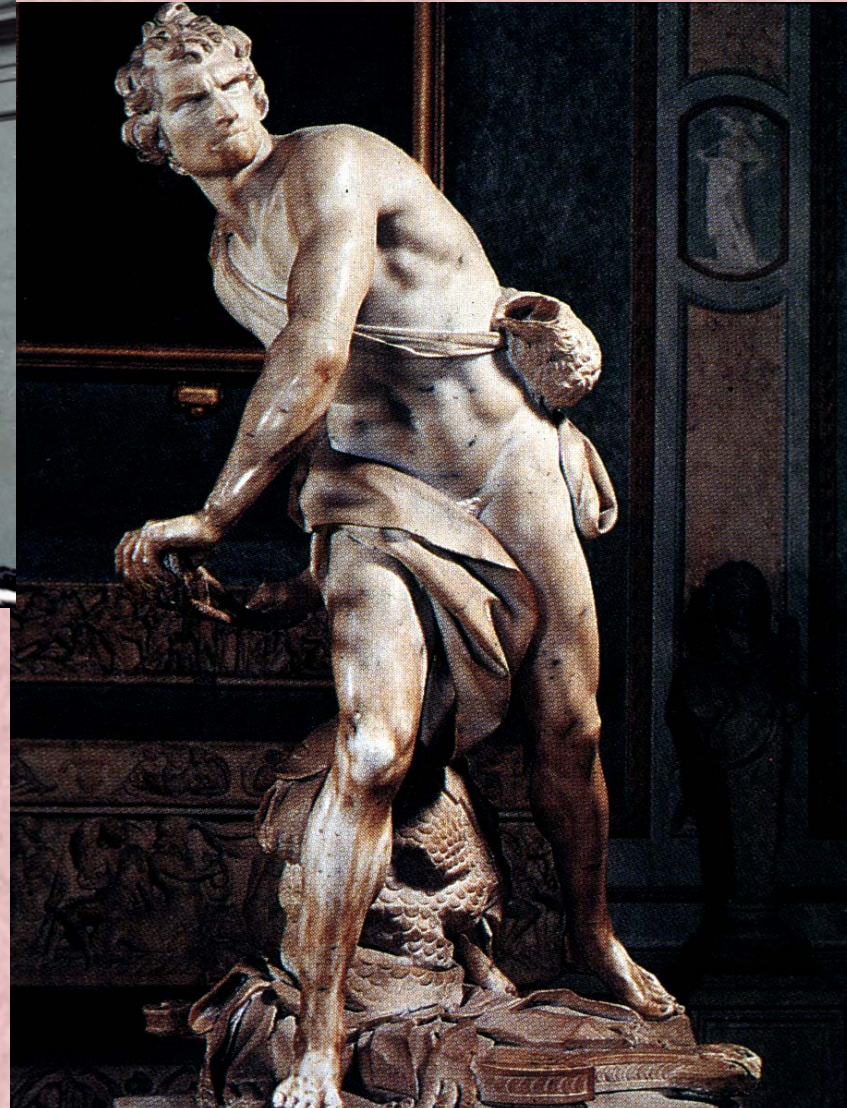
ดาวิด โดย โดนาเทลโล
(บรอนซ์)

ดาวิด

โดยไมเคิล แอนเจโล (หินอ่อน)

ความปลาบปลื้มของเซนต์เทเรซา
(The Rapeture of St. Theresa)

โดยเบอร์นินี

ขนาดเท่าคนจริง หินอ่อน

ค.ศ. 1644 – 52

วัดस्ता มาเรีย เดลลา วิกิตเรีย โรม

อพอลโล และดาฟเน
(Apollo and Daphne)

โดยเบอร์นินี

ค.ศ.15

อพอลโล และดาฟเน

- **ดาฟเน** มาจากภาษาสันสกฤตว่า ดาห์นา (Dahana) เป็นที่มาของคำว่าดอว์น(dawn) ซึ่งหมายถึงรุ่งอรุณ เป็นนางอัปสร ลูกสาวของเทพประจำลำน้ำชื่อพีนิอุส ลำน้ำสายนี้ เต็มไปด้วยต้นชัยพฤกษ์ วันหนึ่งเธอออกเดินเล่นในป่าไม้ไกลจากลำน้ำนัก ได้พบกับเทพอพอลโลหรือสุริยเทพเข้าโดยบังเอิญ เทพอพอลโลหลงรักทันที พยายามบอกรักด้วย วาจาสุภาพเพราะกลัวเธอตกใจ แต่ไม่เป็นผล พอเข้าไปใกล้ยังไม่ทันสวมกอดเธอก็วิ่งหนี ยิ่งตามยิ่งวิ่งไปยังลำน้ำ แล้วตะโกนให้พ่อช่วยสิ้นคำก็รู้สึกว้าวุ่นค่อย ๆ กลายเป็นต้นไม้ ทั่วกลายเป็นรากยึดติดแน่น แขนและนมกลายเป็นกิ่งและใบ เสื้อผ้ากลายเป็นเปลือก ห่อหุ้มลำต้น
- ดาฟเน กลายเป็นต้นชัยพฤกษ์ที่เทพอพอลโลพึงพอใจส่วนพระองค์ที่นำใบมา ประดิษฐ์เป็นมาลัยสวมศีรษะกวีและนักดนตรี ส่วนไทยใช้ดอกที่เรียกช่อชัยพฤกษ์ เป็น เครื่องประดับป่าและหมวก

เมดูซาโดยเบอร์นินี

St. Peter ระเบียงทางเดิน (Colonnade) ออกแบบโดย เบร์นินี

ระเบียงทางเดิน (Colonnade)
ออกแบบโดย เฮอร์นีนิ

ค.ศ. 1657

ระเบียงทางเดิน (Colonnade) St. Peter

ออกแบบโดย เบอ์นินี

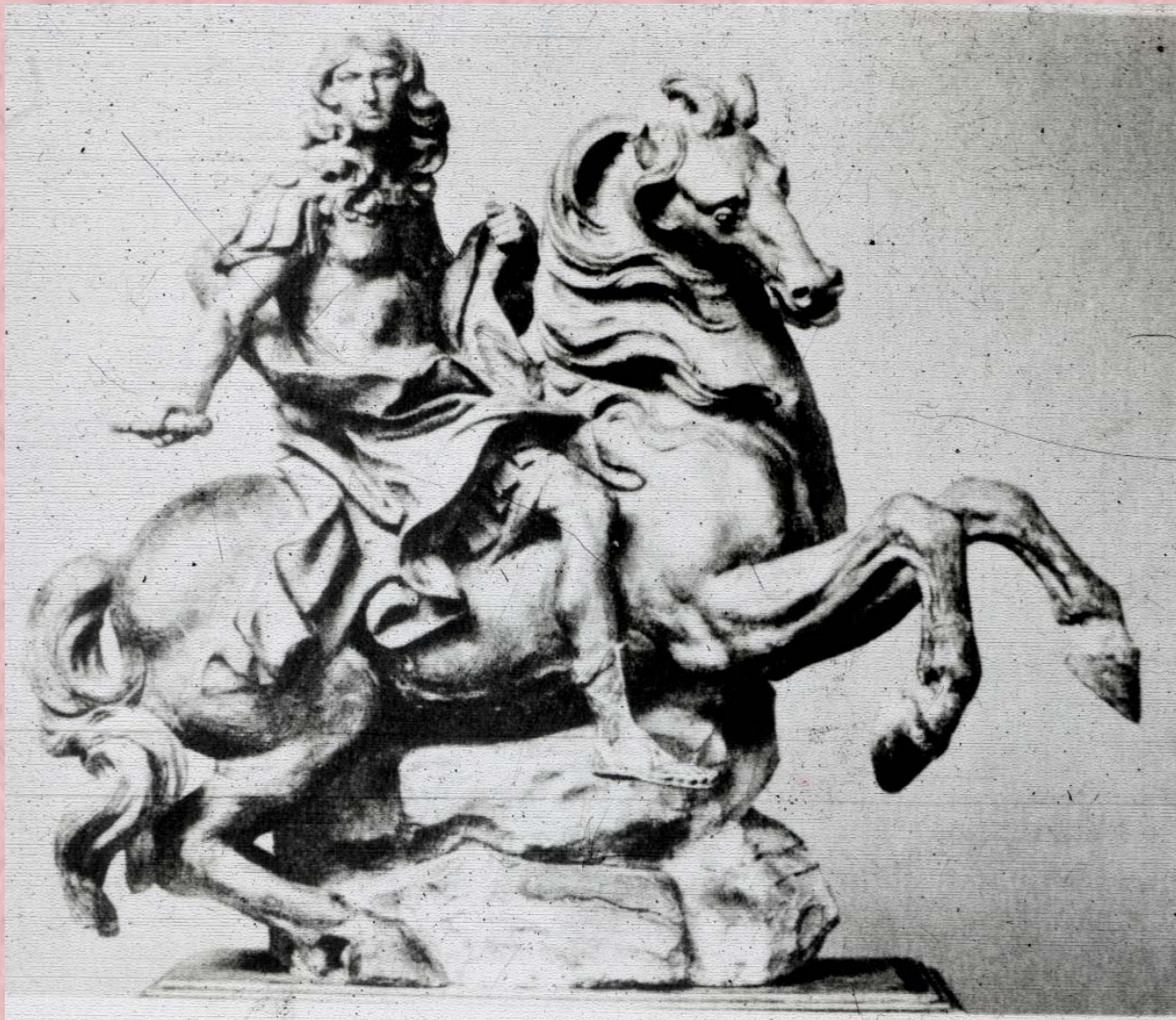
ค.ศ. 1657

ภายใน St. Peter (ส่วนโค้งเพดานเหนือแท่นบูชา) โดย เบร์นินี

แท่นบูชา (altar) ที่ St.Peter
ออกแบบโดย เบอ์นินี
ค.ศ. 1624 - 33

Model for Equestrian Statute of Louis 14 ค.ศ. 1670 ดินปั้นเผา
โดย เบอ์นินี

บอร์โรมินี

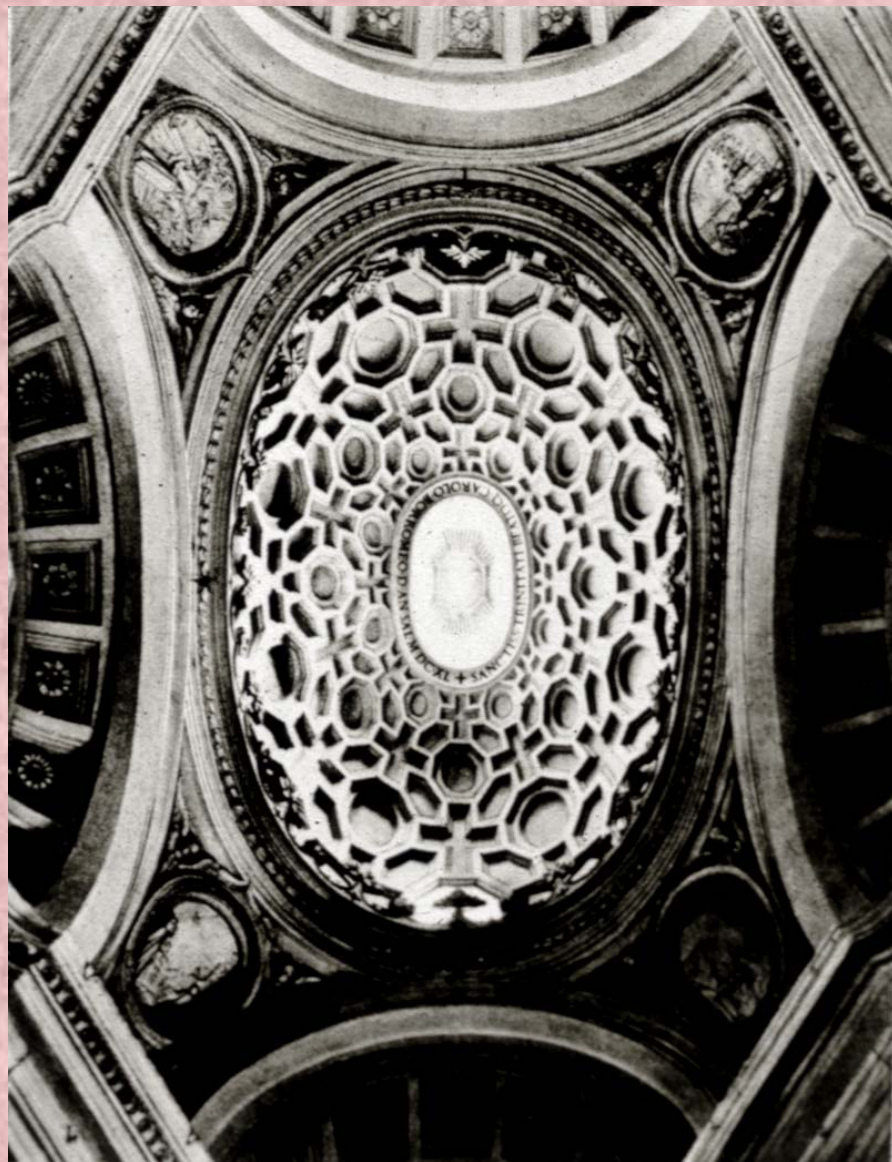
(Francesco Borromini , 1599 – 1667)

- สถาปนิกผู้ออกแบบได้งดงาม ลึกลับ มีระเบียบ แต่สง่างาม

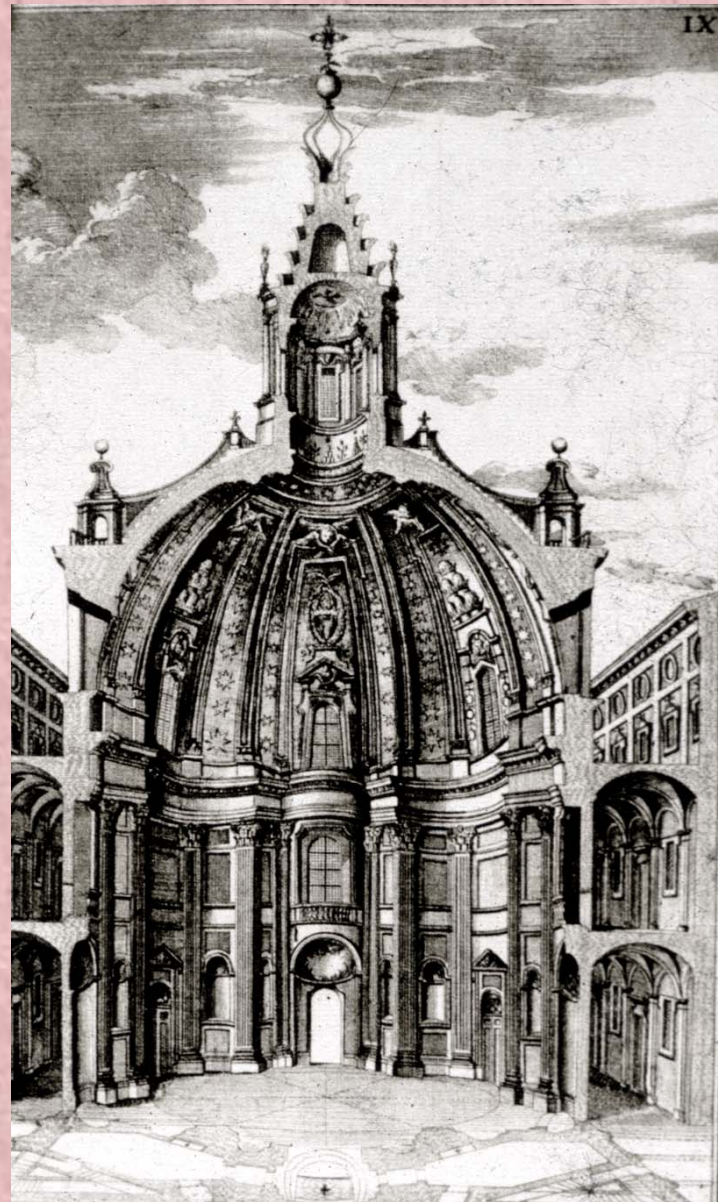
วัด ซาน คาร์โล อัลเล คีอโตโต ฟอนตานา
กรุงโรม ค.ศ. 1635 - 1667

โดม วัด ชานตาน

รูปตัด S.Ivo
ค.ศ. 1642

โดม S.Ivo

The End